

Datum van inontvangstneming : 15/05/2017

Zaak C-169/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

3 april 2017

Verwijzende rechter:

Tribunal Supremo (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 februari 2017

Eiseres tot cassatie:

Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Verweerder in cassatie:

Administración del Estado

[*omissis*]

TRIBUNAL SUPREMO (hoogste rechter)

SALA DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO (sectie bestuursrecht)

[*omissis*]

BESLISSING

[*omissis*] Madrid, 27 februari 2017

ACHTERGROND

TEN EERSTE.– De Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino (nationale vereniging van varkensproducenten) heeft beroep ingesteld tegen Real Decreto 4/2014, de 10 de enero, por el que se [Or. 2] aprueba la norma de calidad para la carne, el jamón, la paleta y la caña de lomo ibérico (koninklijk besluit 4/2014 van 10 januari 2014 houdende vaststelling van kwaliteitsnormen voor vlees, ham, schouderham en van varkenslende gemaakte worst van Iberische varkens) [*omissis*], met name tegen artikel 8, leden 1 en 2, van dat koninklijk besluit.

[*omissis*]

TEN TWEEDE.– [Eiseres tot cassatie heeft reeds in het verzoekschrift verzocht om bij het Hof van Justitie een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen omtrent de vraag of de bestreden regeling zich verdraagt met het Unierecht. De Tribunal Supremo heeft partijen en het openbaar ministerie gehoord over de wenselijkheid van een prejudiciële verwijzing.] [*omissis*]

[*omissis*]

MOTIVERING [Or. 3]

I.– SUMMIER OVERZICHT VAN HET VOORWERP VAN HET GESCHIL EN VAN DE RELEVANTE FEITEN

I.1.– AAN DE ORDE ZIJNDE NATIONALE REGELING

I.1.1.– Koninklijk besluit 4/2014 [*omissis*] geeft in artikel 1 aan welk doel de regeling beoogt:

„Artikel 1. Doel

Dit koninklijk besluit heeft tot doel te bepalen welke kwaliteitskenmerken geproduceerde of in de handel gebrachte verse producten die afkomstig zijn van het in stukken verdelen van het karkas van Iberische varkens, en in Spanje geproduceerde of in de handel gebrachte ham, schouderham en van varkenslende gemaakte worst van Iberische varkens dienen te hebben om gebruik te kunnen maken van de verkoopbenamingen als bedoeld in deze regeling, onverminderd de naleving van de van toepassing zijnde algemene regelgeving.

In Portugal geproduceerde producten worden ook erkend op grond van de door de Spaanse en de Portugese autoriteiten gesloten overeenkomsten omtrent het produceren, bereiden, in de handel brengen en controleren van van Iberische varkens afkomstige producten.

Producten die een kwaliteitserkenning op gemeenschapsniveau (beschermde oorsprongsbenaming of beschermde geografische aanduiding) hebben en gebruik willen maken van de verkoopbenamingen als bedoeld in deze regeling of van een daarin gebruikte term, dienen te voldoen aan het bepaalde in de regeling.”

I.1.2.– Artikel 3 bepaalt welke eisen zijn verbonden aan het gebruik van de verkoopbenamingen voor de onder de regeling vallende producten en bepaalt in lid 1:

„De verkoopbenaming van de producten waarop dit koninklijk besluit van toepassing is, bestaat verplicht uit drie vermeldingen, die [*omissis*] in de volgende volgorde worden aangegeven:

a) vermelding van de productcategorie:

- i) bij bereide producten: [omissis]
- ii) bij in de handel gebrachte verse producten die afkomstig zijn van het in stukken verdelen van het karkas: [omissis]
- b) vermelding van de voeding en het houderijsysteem:
  - i) ‚de bellota’ (met eikels gevoederd): voor producten die afkomstig zijn van dieren die meteen worden geslacht na zich uitsluitend te hebben gevoed met [omissis] in de *dehesa* (bosweidelandschap) [Or. 4] voorkomende natuurlijke hulpbronnen [omissis]
  - ii) voor producten die afkomstig zijn van dieren waarvan de voeding en het houderijsysteem, totdat het slachtgewicht wordt bereikt, niet overeenkomen met de voeding en het houderijsysteem als bedoeld in het voorgaande punt, worden de volgende vermeldingen gebruikt:
    - 1. ‚de cebo de campo’ (grazend, met veevoer gevoederd): bij dieren die zich hebben kunnen voeden met in de *dehesa* of in de weide voorkomende hulpbronnen, maar die zijn gevoederd met veevoer dat hoofdzakelijk bestaat uit granen en peulvruchten; het gaat om dieren die in open lucht worden gehouden op extensieve bedrijven of eventueel deels overdekte intensieve bedrijven [omissis]
    - 2. ‚de cebo’ (met veevoer gevoederd): bij dieren die zijn gevoederd met veevoer dat hoofdzakelijk bestaat uit granen en peulvruchten; het gaat om dieren ten aanzien waarvan sprake is van intensieve veehouderij die voldoet aan de eisen van artikel 8
- c) vermelding van het varkensras [omissis]

[omissis]”

I.1.3.– Artikel 8, leden 1 en 2, luidt als volgt:

„Artikel 8. Houderijsysteem voor dieren waarvan producten met de vermelding ‚de cebo’ afkomstig zijn

1. Onverminderd de eisen die voortvloeien uit het houderijsysteem als bedoeld in Real Decreto 1135/2002, de 31 de octubre, relativo a las normas mínimas para la protección de cerdos (koninklijk besluit 1135/2002 van 31 oktober 2002 houdende vaststelling van minimumvoorschriften ter bescherming van varkens), moeten gebruiksdieren met een levend gewicht van meer dan 110 kg waarvan producten met de vermelding ‚de cebo’ afkomstig zullen zijn, in de afmestperiode per dier een totale minimale vrije vloerruimte van 2 m² hebben.

2. De minimale slachtleeftijd is 10 maanden.” [Or. 5]

[omissis]

I.2.– RELEVANTE UNIERECHTELIJKE BEPALINGEN

I.2.1.– De artikelen 34 tot en met 36 VWEU luiden als volgt:

„Artikel 34

Kwantitatieve invoerbepalingen en alle maatregelen van gelijke werking zijn tussen de lidstaten verboden.

Artikel 35

Kwantitatieve uitvoerbepalingen en alle maatregelen van gelijke werking zijn tussen de lidstaten verboden.

Artikel 36

De bepalingen van de artikelen 34 en 35 vormen geen beletsel voor verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten, het nationaal artistiek historisch en archeologisch bezit of uit hoofde van bescherming van de industriële en commerciële eigendom. Deze verboden of beperkingen mogen echter geen middel tot willekeurige discriminatie noch een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten vormen.”

I.2.2.– Artikel 3, lid 1, onder a), van richtlijn 2008/120/EG [van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van varkens] luidt:

„De lidstaten zien erop toe dat alle bedrijven voldoen aan de volgende voorschriften:

a) de vrije vloerruimte per gespeend varken of gebruiksvarken dat in een groep wordt gehouden, met uitzondering van gelten na dekking en zeugen, bedraagt minimaal:

Levend gewicht (kg)	m ²
Niet meer dan 10	0,15
Meer dan 10 doch niet meer dan 20	0,20
Meer dan 20 doch niet meer dan 30	0,30
Meer dan 30 doch niet meer dan 50	0,40 [Or. 6]
Meer dan 50 doch niet meer dan 85	0,55
Meer dan 85 doch niet meer dan 110	0,65

Meer dan 110

1,00”

I.2.3.– Artikel 12 van de richtlijn luidt als volgt:

„Voor wat betreft de bescherming van varkens kunnen de lidstaten met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag op hun grondgebied strengere voorschriften blijven toepassen of hanteren dan in deze richtlijn zijn vastgesteld. Zij stellen de Commissie van maatregelen in die zin in kennis.”

I.3.– DOOR EISERES TOT CASSATIE AANGEVOERDE ARGUMENTEN VOOR HET STELLEN VAN PREJUDICIËLE VRAGEN

I.3.1.– Gesteld wordt dat artikel 8, lid 1, [van koninklijk besluit 4/2014], door een minimale ruimte van 2 m² per varken verplicht te stellen, impliceert dat de omvang van de beschikbare ruimte wordt verdubbeld. Er wordt een vergelijking gemaakt met de voorheen vigerende nationale regeling, namelijk koninklijk besluit 1135/2002 [*omissis*], op grond waarvan 1 m² per dier met een levend gewicht van meer dan 110 kg voldoende was. Betoogd wordt dat sprake is van strijdigheid met artikel 35 VWEU en artikel 3, lid 1, onder a), van richtlijn 2008/120 [*omissis*].

I.3.2.– Eiseres tot cassatie wijst erop dat de verdubbeling van vloerruimte alleen geldt voor Iberische vleesvarkens met een levend gewicht van meer dan 110 kg. Bij andere varkensrassen of Iberische varkens die niet voor de productie van vlees worden gehouden, is slechts sprake van 1 m². In de nationale regeling wordt als motivering gegeven dat de verdubbeling leidt tot verbetering van de kwaliteit van het product.

Eiseres tot cassatie geeft aan dat ook in andere landen van de Europese Unie, zoals Frankrijk of Italië, steeds meer Iberische varkens worden geproduceerd. Als gevolg daarvan zijn er van Iberische varkens afkomstige producten die niet in Spanje zijn geproduceerd, maar in die landen in de handel kunnen worden gebracht als Iberisch („ibérico” in het Spaans). **[Or. 7]**

Betoogd wordt dat tegen de achtergrond van deze hevige concurrentie de door de Spaanse regering vastgestelde regelgeving erg hoge kosten met zich brengt voor de adreassaats van het bestreden koninklijk besluit. Varkenshouders moeten de bedrijfsruimte verdubbelen, hun productie aanzienlijk verlagen of de productie overbrengen naar andere landen waar de aan de orde zijnde bepaling niet van toepassing is.

Volgens eiseres tot cassatie hebben de hogere kosten tot gevolg dat de concurrentie op Europees niveau wordt verstoord en dat producenten van Iberische varkens rechtstreeks in hun belangen worden geschaad. Dit leidt tot een met artikel 35 VWEU strijdige kwantitatieve uitvoerbepaling, daar concurrenten uit andere landen niet worden geconfronteerd met de kosten die gepaard gaan met een maatregel als die van de Spaanse regering. Gesteld wordt dat nergens anders in de Unie sprake is van een vergelijkbare bepaling.

I.3.3.– Verder wordt aangevoerd dat sprake is van strijdigheid met artikel 3, lid 1, onder a), van richtlijn 2008/120, gelezen in samenhang met artikel 12 van die richtlijn. Op grond van deze bepalingen kunnen de lidstaten de in de richtlijn genoemde minimale vloerruimte vergroten (1 m² voor dieren van meer dan 110 kg), maar alleen als hiermee wordt beoogd de varkens meer te beschermen dan in de Europese regelgeving het geval is.

De Spaanse regering heeft bij het opleggen van de verdubbeling van ruimte niet gehandeld om de varkens beter te beschermen, maar heeft voor ogen gehad dat de kwaliteit van de producten beter wordt. Eiseres tot cassatie meent dat veeleer sprake zal zijn van hogere marktprijzen.

Aangevoerd wordt dat het ter betere bescherming van varkens niet gerechtvaardigd is dat de maatregel slechts voor Iberische varkens geldt en dan nog alleen voor Iberische varkens die meer dan 110 kg wegen. Benadrukt wordt dat er geen bewijs is dat het vergroten van de beschikbare ruimte leidt tot kwalitatief betere producten. **[Or. 8]**

I.3.4.– Ten slotte betoogt eiseres tot cassatie dat artikel 8, lid 2, [van koninklijk besluit 4/2014] een minimale slachtleeftijd van 10 maanden oplegt, maar dat het ideale slachtgewicht van de varkens ongeveer 145 kg is en dat dit gewicht op intensieve bedrijven al vóór 10 maanden wordt bereikt (namelijk rond 8 maanden). Als de dieren 10 maanden oud zijn, wegen zij ongeveer 180 kg. Wordt de slachtleeftijd van 10 maanden gehanteerd, dan wegen de producten zwaarder. Daar is op de markt geen vraag naar, en meer gewicht leidt niet tot een betere prijs (gesteld wordt dat een vaste prijs wordt betaald voor de stukken).

Eiseres tot cassatie is van mening dat de genoemde bepaling de mededinging ernstig verstoort, aangezien concurrenten uit andere landen hier niet aan gebonden zijn. Ook in dit opzicht is sprake van strijdigheid met artikel 35 VWEU.

I.4.– ARGUMENTEN VAN DE ABOGADO DEL ESTADO (ambtenaar die als landsadvocaat optreedt)

I.4.1.– De Abogado del Estado meent dat geen [prejudiciële vragen hoeven te worden gesteld aangezien kennelijk geen] sprake is van schending van het recht van de Europese Unie.

Gesteld wordt dat er bij de eisen met betrekking tot de minimale beschikbare ruimte en de minimale slachtleeftijd geen verschil in behandeling is tussen voor uitvoer bestemde producten en in Spanje in de handel gebrachte producten [*omissis*].

[*omissis*] Er is dus geen strijdigheid met artikel 35 VWEU.

Hieraan wordt toegevoegd dat geen inbreuk wordt gemaakt op richtlijn 2008/120 omdat artikel 8 van koninklijk besluit 4/2014 geen omzetting of verwijzing behelst naar die richtlijn.

Artikel 8, lid 1, bevat geen dwingende voorschriften met betrekking tot dierenwelzijn, maar is een kwaliteitsnorm. Het gaat dus niet om dwingende voorschriften voor **[Or. 9]** het houden van varkens in intensieve bedrijven, maar om een norm waaraan men zich moet houden om aanspraak te maken op de facultatieve kwaliteitsaanduiding „Iberisch”.

Volgens de Abogado del Estado wordt de beschikbare ruimte in koninklijk besluit 4/2014 niet vergroot, maar voor het eerst vastgelegd. Als reden hiervoor wordt gegeven dat de grotere bewegingsvrijheid die het varken heeft, rechtstreeks gerelateerd is aan de kwaliteit van het eindproduct.

Benadrukt wordt dat het gaat om een kwaliteitsregeling als bedoeld in verordening (EU) nr. 1151/2012 [van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen].

De regeling legt geen verplichtingen vast voor Spaanse producenten, maar bevat een aantal eisen om voor producten gebruik te kunnen maken van de vermelding „Iberisch”. Producenten in Spanje zijn, ongeacht hun nationaliteit, aan de regeling gebonden.

I.4.2.– Met betrekking tot de minimale slachtleeftijd van artikel 8, lid 2, wordt erop gewezen i) dat in de sector die leeftijd reeds wordt gehanteerd sinds koninklijk besluit 1083/2001 [*omissis*] en het dus gaat om een gangbare regel; ii) dat die leeftijd gerechtvaardigd is omdat de voeding van het varken zo moet worden aangepast dat het dier het ideale gewicht bereikt op de leeftijd van 10 maanden, en iii) dat uit een rechtsvergelijking blijkt dat er elders soortgelijke kwaliteitsregelingen bestaan.

I.5.– ADVIES VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

I.5.1.– Volgens het openbaar ministerie is duidelijk dat als productieomstandigheden die gevolgen hebben voor het volume of de prijs van een specifiek product niet overal op de Europese interne markt identiek zijn, dit kan leiden tot beperkingen van het vrije verkeer van dat product. Hierbij moet worden gedacht aan het financiële nadeel dat kan ontstaan voor producenten voor wie eisen gelden die duurder uitvallen.

1.5.2.– Er wordt op gewezen dat de bestreden Spaanse regeling daadwerkelijk wijzigingen doorvoert op het betrokken gebied. Voorheen was het mogelijk gebruik te maken van de aanduiding „Iberisch” als een varken 1 m² ruimte had, **[Or. 10]** terwijl degenen die worden geraakt door de bestreden overheidsregeling die mogelijkheid nu niet meer hebben.

1.5.3.– Aangegeven wordt dat de kwaliteitsaanduiding „Iberisch” is gebaseerd op twee factoren, namelijk het ras en het houderijsysteem. Een van de houderijsystemen is de intensieve varkenshouderij.

1.5.4.– Benadrukt wordt dat de in de Spaanse regeling neergelegde kwaliteitsnorm losstaat van de geografische oorsprong. In dit verband wordt opgemerkt dat de omstreden eisen die in de Spaanse regeling worden gesteld, gelden om „in welk land dan ook” in Spanje geproduceerde producten te verkopen met gebruikmaking van de aanduiding „ibérico de cebo” (afkomstig van met veevoer gevoederde Iberische varkens) of om in Spanje producten te verkopen met gebruikmaking van die aanduiding, ook al zijn de producten niet in Spanje geproduceerd.

1.5.5.– Volgens het openbaar ministerie wordt bij de regeling geen onderscheid gemaakt op basis van de plaats waar de varkenshouderij zich bevindt, maar op basis van de plaats waar de van de varkens afkomstige producten worden geproduceerd of verkocht.

1.5.6.– Het betoogt dat de volgende situatie zich voordoet: [*omissis*] om in Spanje producten met de aanduiding „ibérico de cebo” te „produceren of verkopen” moeten de varkens waarvan de producten afkomstig zijn, in overeenstemming met het bepaalde in het bestreden artikel 8 zijn gehouden, maar is niet noodzakelijkerwijs vereist dat het om in Spanje gehouden varkens gaat, aangezien de voorschriften met betrekking tot de productie of verkoop van die producten in Spanje gelden ongeacht de lidstaat waar de dieren zijn gehouden.

1.5.7.– Er wordt op gewezen dat „niet in Spanje geproduceerde producten die buiten Spanje worden verkocht” niet binnen de werkingssfeer van de regeling lijken te vallen. Indien dat het geval is, is sprake van een verschil in behandeling op basis van de plaats waar de producten worden geproduceerd of verkocht. Een Spaanse of buitenlandse producent kan in Spanje geproduceerde en van de aanduiding „Iberisch” voorziene producten in een ander land van de Unie immers alleen verkopen als de varkens waarvan de producten afkomstig zijn, in overeenstemming met het bepaalde in artikel 8 van koninklijk besluit 4/2014 zijn gehouden. Die producent kan [*omissis*] **[Or. 11]** echter wel in alle landen van de Unie, met uitzondering van Spanje, producten in de handel brengen als de producten in een andere lidstaat dan Spanje zijn geproduceerd, ongeacht de plaats waar de varkens worden gehouden.

1.5.8.– Het openbaar ministerie meent dat een regeling als de onderhavige een uitvoerbepanking kan opleveren ten aanzien van in Spanje geproduceerde producten, alsmede een invoerbepanking in Spanje wat buiten Spanje geproduceerde producten van vergelijkbare kwaliteit betreft.

1.5.9.– Nagegaan moet worden of een lidstaat middels nationale voorschriften: 1) binnen en buiten zijn grondgebied het gebruik kan regelen en verbieden van een kwaliteitsaanduiding die eenzijdig en uitsluitend is vastgelegd voor de verkoop van „op zijn grondgebied geproduceerde” producten; 2) het gebruik van die aanduiding kan verbieden bij de verkoop „op zijn grondgebied” van producten van vergelijkbare kwaliteit die in een andere lidstaat zijn geproduceerd, en 3) op de Europese interne markt dus een verschillende regeling kan invoeren voor in Spanje geproduceerde of in de handel gebrachte producten en soortgelijke

producten die niet in Spanje worden geproduceerd of in de handel worden gebracht.

Hierbij mag niet worden vergeten dat het gaat om een eenzijdig ingevoerde nationale regeling waarbij geen sprake is van een geografische aanduiding.

I.5.10.– Volgens het openbaar ministerie moet het Hof van Justitie van de Europese Unie er bij de vraag of de betrokken regeling zich met het Europees recht verdraagt op worden gewezen – als mogelijk bepalende factor – dat het verschil in behandeling zijn rechtvaardiging kan vinden in het doel de kwaliteit van het product te verbeteren.

II.– RELEVANTIE VAN DE PREJUDICIËLE VERWIJZING

II.1.– [De Tribunal Supremo geeft vervolgens aan waarom een verzoek om een prejudiciële beslissing wordt ingediend.] [*omissis*] [**Or. 12**] [*omissis*]

II.2.– De aan de orde zijnde leden van artikel 8 van koninklijk besluit 4/2014 hebben een werkingsfeer waaronder twee soorten situaties vallen: de verkoop in welk land dan ook van in Spanje geproduceerde en van de aanduiding „ibérico de cebo” voorziene producten, en de verkoop in Spanje van producten die voorzien zijn van die aanduiding, ook al zijn zij niet in Spanje geproduceerd.

II.3.– Wat de voor verkoop in Spanje bestemde producten betreft, dient [*omissis*] aan de in de regeling gestelde eisen te worden voldaan, ongeacht waar de dieren zijn gehouden [Spanje of een andere lidstaat].

II.4.– Gaat het om producten die buiten Spanje worden verkocht [*omissis*], dan geldt de regeling voor in Spanje geproduceerde producten, maar niet voor „niet in Spanje geproduceerde producten die buiten Spanje worden verkocht” (bijvoorbeeld ham of schouderham van in Frankrijk of Italië gehouden en verwerkte Iberische varkens, bestemd voor verkoop in andere landen van de Europese Unie dan Spanje).

II.5.– Koninklijk besluit 4/2014 ziet niet op het definiëren of in het leven roepen van een beschermde oorsprongsbenaming of beschermde geografische aanduiding, maar slechts op [*omissis*] een kwaliteitsaanduiding.

Daarom kunnen in andere Europese landen dan Spanje van Iberische varkens afkomstige producten worden geproduceerd en in de handel worden gebracht, welke producten als Iberisch worden aangemerkt en met die aanduiding kunnen worden verkocht in de rest van de Europese Unie (wat in de praktijk reeds gebeurt [*omissis*] [**Or. 13**] [*omissis*]).

II.6.– Het gevolg hiervan is dat producenten van in Spanje geproduceerde van Iberische varkens afkomstige producten (en van producten die in andere landen worden geproduceerd om in Spanje in de handel te worden gebracht) te maken

krijgen met hogere productiekosten [*omissis*] dan die welke in het buitenland verbonden zijn aan het produceren en in de handel brengen van die producten.

Voor de in Spanje geproduceerde producten gelden de in artikel 8 neergelegde eisen, terwijl dit niet het geval is voor de niet in Spanje geproduceerde producten en het voor de Europese consument om vergelijkbare producten gaat.

Hierdoor worden Spaanse producenten in hun belangen geschaad bij het exporteren naar de rest van de Europese Unie.

Omgekeerd worden bij het importeren Europese producenten ook in hun belangen geschaad wanneer zij hun producten in Spanje in de handel brengen.

II.7.– Er kan niet worden aangenomen dat duidelijk is of vaststaat dat richtlijn 2008/120, en met name artikel 12 van deze richtlijn, voldoende grondslag biedt voor de aan de orde zijnde Spaanse regeling.

Volgens artikel 12 kunnen strengere eisen worden gesteld om de varkens te beschermen [*omissis*] (uit overwegingen van dierenwelzijn). Van verbetering van de kwaliteit is geen sprake ([*omissis*] in dit geval wordt de relevantie van de regeling niet onderbouwd door het doel dieren te beschermen, maar door het doel de kwaliteit van het eindproduct te verbeteren).

Artikel 12 bepaalt dat de lidstaten strengere voorschriften kunnen hanteren „op hun grondgebied”. **[Or. 14]**

Rekening dient te worden gehouden met de grensoverschrijdende aspecten van de Spaanse regeling [*omissis*].

II.8.– Tevens is er twijfel of het doel de kwaliteit te verbeteren [*omissis*] ex artikel 36 VWEU op zichzelf kan dienen ter rechtvaardiging van de hiervoor geschetste invoer/uitvoerbepanking (tussen partijen is in geding [*omissis*] of het vergroten van de beschikbare vloer ruimte leidt tot een meetbare verbetering van de kwaliteit van het geproduceerde [*omissis*] product [*omissis*]).

II.9.– Het Hof van Justitie heeft voorsnog niet de gelegenheid gehad zich uit te laten over de aan de orde zijnde vragen die hiervoor genoemd zijn [*omissis*].

De Tribunal Supremo beslist als volgt: krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie worden aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vragen voorgelegd [*omissis*]:

Eerste vraag:

Moeten de artikelen 34 en 35 VWEU aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale bepaling als artikel 8, lid 1, van koninklijk besluit 4/2014 van 10 januari 2014 houdende vaststelling van kwaliteitsnormen voor vlees, ham, schouderham en van varkenslende gemaakte worst van Iberische varkens, op

grond waarvan de term „Iberisch” voor in Spanje geproduceerde of in de handel gebrachte producten alleen mag worden gebruikt als de houders van varkens van het Iberische ras die een intensieve **[Or. 15]** (mest)varkenshouderij exploiteren, de totale minimale vrije vloerruimte per dier met een levend gewicht van meer dan 110 kg vergroten tot 2 m², maar waarbij eventueel blijkt dat die maatregel strekt tot verbetering van de kwaliteit van de producten waarop de kwaliteitsnormen betrekking hebben?

Tweede vraag:

Moet artikel 3, lid 1, onder a), van richtlijn 2008/120/EG van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van varkens, gelezen in samenhang met artikel 12 van die richtlijn, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale bepaling als artikel 8, lid 1, van koninklijk besluit 4/2014 [...], op grond waarvan de term „Iberisch” voor in Spanje geproduceerde of in de handel gebrachte producten alleen mag worden gebruikt als de houders van varkens van het Iberische ras die een intensieve (mest)varkenshouderij exploiteren, de totale minimale vrije vloerruimte per dier met een levend gewicht van meer dan 110 kg vergroten tot 2 m², maar waarbij de nationale bepaling strekt tot verbetering van de kwaliteit van de producten en niet specifiek tot een betere bescherming van de varkens?

Indien de voorgaande vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 12 van richtlijn [2008/120], gelezen in samenhang met de artikelen 34 en 35 VWEU, dan aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat een bepaling als artikel 8, lid 1, van koninklijk besluit 4/201[4] van producenten uit andere lidstaten ter verbetering van de kwaliteit van in Spanje geproduceerde of in de handel gebrachte producten – en niet ter betere bescherming van de varkens – verlangt dat zij aan dezelfde eisen met betrekking tot het houderijsysteem voldoen als de aan Spaanse producenten gestelde eisen om voor de van hun varkens afkomstige producten gebruik te mogen maken van de verkoopbenamingen die in dat koninklijk besluit worden geregeld?

Derde vraag: **[Or. 16]**

Moeten de artikelen 34 en 35 VWEU aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale bepaling als artikel 8, lid 2, van koninklijk besluit 4/2014 [...], op grond waarvan ter verbetering van de product[kwaliteit] een minimale slachtleeftijd van 10 maanden geldt voor varkens waarmee als „de cebo” geclassificeerde producten worden geproduceerd?

[omissis] De behandeling van de zaak wordt geschorst [omissis].

[omissis]